

Búcsú a nagyérdeműtől!

[2011. március]

Gyilkos keféknek durva drótja súrol,
mind érdekesebb lesz nyers alázatom,
szívem már idővízben áztatom,
míg idegszálat végítélet húrol,

s egy rejtelmes hang átüzen ma túlról,
hogy télen is majd híven fázhatom,
dermedhet bennem háromszáz atom,
de nem örömtől, hanem dráma-bútól.

Eszményeimen átbukfencezem...
Ágyó, teátrum, érted annyi kín ráz!
Isten veled, dicsőség, kósza hír-máz!

Ó, drága színház! (Elmerengsz ezen –
korhadt deszkákra dobbant majd a Végzet,
s a publikumtól jegyet kajla Ég szed...)

Kategória: vers, próza

Denumire autor: Kovács András Ferenc - Tompa Gábor

Látó Szépirodalmi Folyóirat